

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XOboE/5/2022
Identifikačné číslo spisu:	8603899840
Dátum vydania rozhodnutia:	11.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8603899840.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: P. T., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom V., za účasti (pôvodne vedľajšieho účastníka): Z., so sídlom B., o vymoženie 522,14 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Er/199/2003, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 5. februára 2014, č. k. 3CoE/171/2013-45 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- IV. Povinnému a Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove uznesením z 5. februára 2014, č. k. 3CoE/171/2013-45 (ďalej len „odvolací súd“) v prvom výroku potvrdil uznesenie Okresného súdu Svidník zo dňa 7. septembra 2012, č. k. 3Er/199/2003-21 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil; druhým výrokom odvolací súd návrh oprávneného na prerušenie odvolacieho konania zamietol a súčasne pripustil vstup Z. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, čo do výroku I., podal oprávnený dňa 24. júna 2014 dovolanie (č. l. 51-59 súdneho spisu), ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne navrhol (č. l. 58-59 súdneho spisu) dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a § 243c O. s. p. a čl. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ. Podaním z 18. júna 2014, postúpeným súdu prvej inštancie dňa 3. júla 2014, podal oprávnený, čo do výroku II. odvolanie (č. l. 64-67 súdneho spisu) a

žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúci zamestnancom (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné ako nedôvodný zamietnuť a dovolanie odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. účinného od 1. júla 2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Najvyšší súd preto posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

5. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ však procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych a právnych predpisov, a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

6. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného (výrok II.) najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/254/2013, sp. zn. 3Oboer/294/2013, sp. zn. 3Oboer/296/2013, sp. zn. 3Oboer/346/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012, sp. zn. 3ECdo/64/2013, sp. zn. 4ECdo/6/2013, sp. zn. 5ECdo/100/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. Najvyšší súd ďalej po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní oprávneného skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť.

8. Oprávnený podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. Najvyšší súd uvádza, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania, a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný podľa § 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu (rovnako viď rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013 sp. zn. 3OboE/1/2013 a z 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013).

9. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. (výrok III.).

10. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnému a Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli, v konaní zostali nečinní. Totožne postupoval najvyšší súd aj pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania. (výrok IV.)

11. Obiter dictum, k spôsobilosti Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS vystupovať ako účastník konania aj za účinnosti C. s. p., najvyšší súd odkazuje na závery uznesenia najvyššieho súdu z 22. novembra 2016, sp. zn. 6Cdo/181/2015, podľa ktorého: „Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že na procesných právach a povinnostiach subjektu vystupujúceho v konaní (spore) ako vedľajší účastník nič nezmenila zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a v nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku od 1. júla 2016. Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účastníctva - Osud spotrebiteľských združení na ochranu spotrebiteľov v civilných súdnych konaniach začatých pred nadobudnutím účinnosti C. s. p. zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účastníctvo takéhoto subjektu účinnosťou C. s. p. bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Okrem toho by takýmto výkladom nebol rešpektovaný ústavný princíp rovnosti, pretože trvanie nadobudnutého statusu vedľajšieho účastníka by nebolo závislé na naplnení jeho zmyslu (ktorým je dosiahnutie víťazstva v spore tej strany, na strane ktorej vedľajší účastník vystupuje, a ktorý trvá až do právoplatného rozhodnutia vo veci), ale na náhodilosti, t. j. na tom, či konanie bolo k 1. júlu 2016 právoplatne skončené alebo neskončené.“

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.